ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ: ଶିକ୍ଷା ଓ ଶିକ୍ଷଣ ପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ

ଓଡ଼ିଆ
ପୂର୍ବରୁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ। ଭାଷଣ ପଦ୍ଧତି ଆରମ୍ଭ ହେଲା ବେଳେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭାଜନ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ବସି, ନିଜର ବକ୍ତବ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି। ଏହି ପଦ୍ଧତିକୁ ଆଉ ଟିକେ ଉନ୍ନତ କରି, ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କଳାପଟାରେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କଲି। ସେମାନେ ନିଜେ ତାଙ୍କର ଦଳ ଗଠନ କଲେ ଏବଂ କଳାପଟା ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ। ପ୍ରତି ପିଲାକୁ ନିଜର ମନ୍ତବ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ, ସୁଯୋଗ ଦେବା ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା। ପିଲାମାନେ ଲାଜକୁଳା ହେବା ବା ଚୁପଚାପ୍ ବସି ରହିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଆମେ ଶ୍ରେଣୀଗୃହରେ ଭାଷଣ ପଦ୍ଧତି ଚାହୁଁନା। ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଉ। ସେମାନେ ବିଷୟବସ୍ତୁରୁ ଯାହା ବୁଝିଛନ୍ତି, ତାକୁ କଳାପଟାରେ ବୁଝାଇ, ନିଜେ ସେ ବିଷୟକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଉଚିତ୍। ଆମେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁ, ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଶେଷ କରିଛନ୍ତି କି, ଓ ପିଲାମାନେ ତାହାକୁ ଶିକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି କି ? ଶିକ୍ଷକ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାକୁ ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଛନ୍ତି କି, ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ପିଲାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରିଥାଏ। ପ୍ରକୃତରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷରେ କଣ ହେଉଛି ତାହା ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ। ଶିକ୍ଷକମାନେ ଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି କି, ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଅଧିକ ବୁଝାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛନ୍ତି, ସେ କଥା ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଥାଏ। ଯଦିଓ ଶିକ୍ଷକ ଏହା ଅଧିକ ବୁଝାଇବା କଥା, ତଥାପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଡ଼ା ଭାବେ ଭର୍ତ୍ସନା କରେ ନାହିଁ।